

[Udenrigsministeren]

så kom ikke med den, at I sad som nogle små uskyldige lam, der pludselig får den store grimme . . .

Formanden:

Der må ikke tales direkte til medlemmerne.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Undskyld, så jeg skal sige til hr. Løvig Simonsen, at han ikke skal optræde som det lille uskyldige lam, der blev overrasket af den store stygge ulv i en udenrigsministers skikkelse med noget helt nyt. Han vidste udmærket, hvad jeg kom med.

Siden har telefonledningerne glødet mellem miljøorganisationerne og gruppeledelsen i Socialdemokratiet – det ved vi jo godt, der er ingen grund til at spille uskyldig her – og så kom der pludselig den nye holdning. Der var rygter om den, det er rigtigt, det kan jeg bekræfte, men der er dog grænser for, hvad man forventer sig af vankelmødighed selv af den socialdemokratiske gruppe, så jeg troede ærlig talt ikke på rygterne, før der pludselig lå et beretningsforslag, hvor Socialdemokratiet var svinget rundt, på et tidspunkt, hvor forhandlingerne var i gang.

Hvad er der så sket med forslaget, spørger hr. Løvig Simonsen. Ja, hvad er det, det drejer sig om? Det drejer sig jo ikke om at støtte de grønlandske behov, som hr. Løvig Simonsen påstår at man gør. Det er den såkaldte subsistenshvalfangst, som i øvrigt er ganske utilstrækkelig i forhold til det grønlandske behov.

Næh, problemet var, at man ikke derudover skulle sige: Vi i Danmark er modstandere af, at der sker en generel genoptagelse af kommerciel hvalfangst. Det er vi alle sammen modstandere af, men der kan være marginale grupper som f.eks. i Grønland, det nordlige Island og andre steder, som med små både, der kan tage én, måske to hvaler, går ud og fanger lidt af bestande, hvis størrelse er videnskabeligt belyst og dermed erklæret egnede til, at man kan høste af dem for at bruge det glimrende begreb, der blev introduceret før, og de kan få lov til det.

Det hedder sig så, at det er kommercielt! Nå ja, det er det, fordi de hvaler, man fanger dér, skal man altså kunne sælge på brættet i de grønlandske byer, hvor den slags foregår. Der er ikke megen fornøjelse for den gamle kone i et udsted ved at kunne tage ud og fange en hval på subsistence whaling, som det hedder. Hun skal

kunne købe hvalkød nede på brættet, og der skulle gerne være et udbud, som gør, at prisen ikke bliver alt for umulig. Jeg ser, at man sidder og griner flot i den socialdemokratiske gruppe, men jeg kan forsikre for, at i Grønland er dette her alvor; det synes jeg i øvrigt også fremgik af hr. Rosings indlæg. Det var det, vi syntes der skulle åbnes mulighed for, og det ville man pludselig gå imod.

Det forslag var der så heldigvis andre, der lagde frem. Vi følte, at der ikke var grund til at provokere unødigt, der skulle nok være andre, der lagde det frem. Vi har i det stille virket for den tanke under IWC's møde i Reykjavik. Forslaget kom frem i dag. Det viste sig, at der var et meget begrænset antal lande, der kunne støtte det, og det havde ikke en kinamands chance for at blive vedtaget, så efter aftale med formanden for det grønlandske landsstyre besluttede jeg, at vi ikke skulle foretage noget, der bare blev en tom demonstration, som kunne skabe hysteri i den socialdemokratiske gruppe. Derfor undlod vi at stemme, men vi kom med en stemmeforklaring, som går på, at vi fra dansk side synes, at det er en glimrende idé at åbne op for den form for hvalfangst, og at vi meget beklager, at det ikke lykkedes at få et flertal i IWC til at lukke op for det, som kunne imødekomme reelle – i dette tilfælde grønlandske og færøske – behov.

Jeg vil tilføje, at det er regeringens håb, at der på et tidspunkt viser sig mulighed for, at et flertal i IWC kan støtte forslaget, og havde det været muligt at få sådan et flertal, og havde den danske stemme været afgørende, vil jeg gerne sige til Grønland og Færøerne, så havde Danmark stemt for, og så havde regeringen taget balladen her i folketingsalen.

Så er hr. Løvig Simonsens svar på mit spørgsmål om, hvad han mente med en mere selvstændig grønlandsk og færøsk repræsentation, at vi jo skal se at få lavet en ny konvention. Det er altså det, der ligger i det. Så skal vi altså splitte rigsfællesskabet op. Så skal vi kunne sidde her i Danmark og have de rene hænder og så lade Grønland og Færøerne selv tage sig af de spørgsmål uden at kunne give dem den støtte og den solidaritet, som de med rette forventer af et rigsfællesskab. Det er lidt sølle.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):